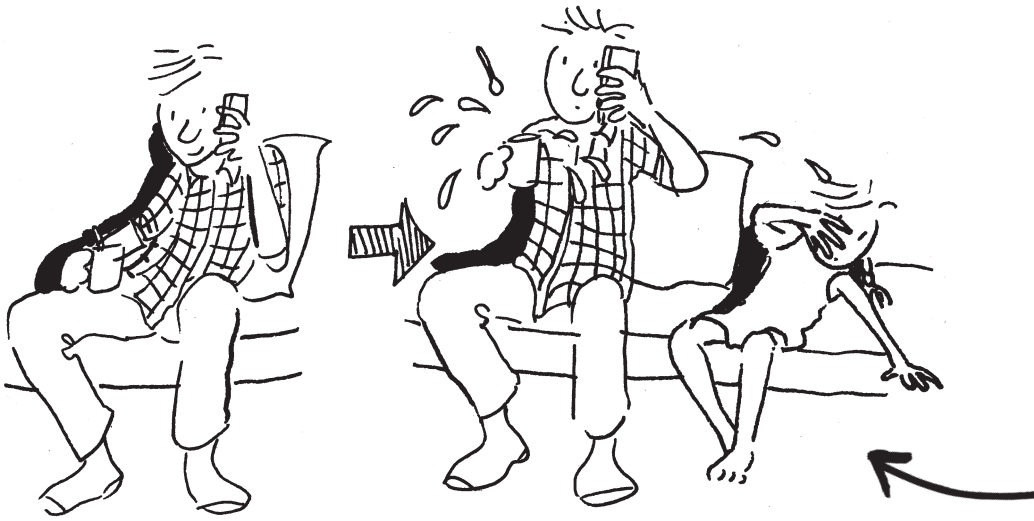

wilde
plannen

‘**W**át?’ zegt mijn vader in zijn telefoon.

‘Ze gaan wát?’

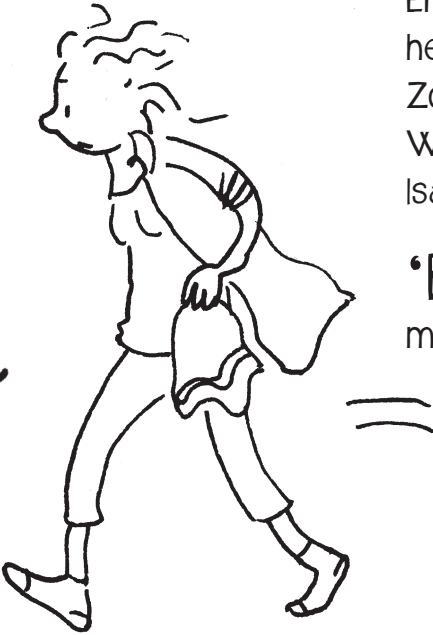
Hij gaat rechtop zitten, maar dat is niet handig, want hij hing op de bank met een kop koffie.

Die koffie maakt nu een bruin spoor op onze leren bank.

Het is vrijdag en we gaan zo meteen een film kijken. Met een bakje chips. Dat doen we altijd op vrijdagavond.

De ene week kiest Isa een film,
en dan moet ik naar iets met
zielige puppy's kijken of zo.
En de andere week kies ik, en
hebben we een mannenfilm.
Zo noemt mijn vader dat.
We hebben vanavond pech.
Isa zit al klaar met 'Vaiana'.

'Bart!' roept mijn
moeder: 'Kijk nou uit!

Je koffie!'

Ze rent naar de keuken en
komt terug met een doekje.
Mijn vader is nog steeds aan
het bellen, met het kopje in zijn
hand. Zo ziet dat eruit:

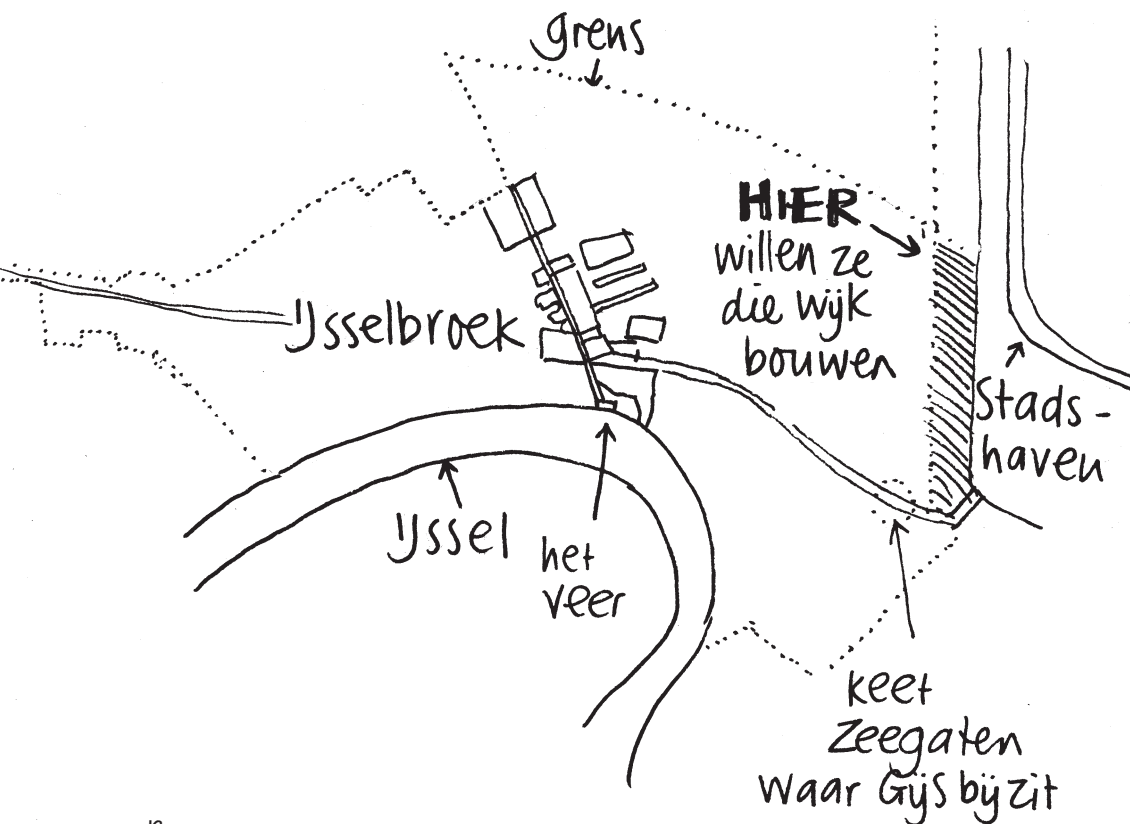
Als de bank schoon is, is mijn vader klaar met zijn gesprek.

'Willem,' zegt hij, 'er komt een nieuwe woonwijk bij het dorp!'

Willem is mijn moeder. Ze heet Maartje, maar daar trekt mijn vader zich niks van aan. Hij zegt altijd Willem.

Mijn moeder kijkt verbaasd. 'Een héle woonwijk?'

'Ja,' zegt mijn vader. 'Aan de rand van het dorp, tegen Stadshaven aan. Aan de Scholtenweg. Er komen huizen voor studenten, asielzoekers en mensen die begeleid moeten wonen. Tenminste, dat is het plan van Stadshaven.'

‘Wat leuk!’ zegt mijn moeder,

‘maar waarom daar?’

Er is daar niks te beleven! Niet als je geen auto hebt. Er is niks in de buurt!

Dat is waar:

Het dorp waar wij wonen, is klein. Je hebt koeien, kippen, paarden, nog meer koeien en boerderijen. Dat is het wel zo’n beetje.

Toen wij een tijdje geleden hierheen verhuisden, was ik vet kwaad, want we woonden in Burgerdam, een grote stad. En daar woonden we prima. Maar mijn ouders hadden een droom: BUITEN WONEN. Dus waren wij, Isa en ik, het haasje. En nu wonen we hier. En we doen ons best. In een dorp gaat alles anders.

Het went al een beetje. En ik app veel met mijn vrienden in Burgerdam, Mick en Elvis. Dat houdt me op de been.

'Geen idee,' zegt mijn vader: 'Maar ik hoor net dat er veel mensen boos om zijn, want het worden wel 105 huizen. En dat is erg veel voor zo'n klein dorp. Dus komt er een actiegroep. Buurman Steef vroeg of ik ook mee wilde doen.'

Dat vind ik grappig. Mijn vader in een actiegroep. 'Moet je dan ook met zo'n spandoek lopen?' Ik zie het al voor me. Mijn vader is heel lang en slungelig. Hij steekt overal bovenuit.

'Ik weet het allemaal niet,' zegt hij. 'Ik wil er eerst meer over weten. Ik hou helemaal niet van actievoeren.'

'MAM! PAPI!' roept Isa boos. 'We gingen toch een film kijken?'

'Je hebt gelijk, schat,' zegt mijn moeder. 'Ik ga de chips pakken.'

Tijdens de film denk ik na over de bouwplannen. Er kunnen toch nog best wat mensen bij in het dorp? Ik zie het probleem niet zo erg. Misschien krijgen we er wel leuke kinderen bij in onze klas.

Stomme klusjes

mijn nieuwe
meubels: bed, tafel,
stoel en... emmer

Ons huis is heel oud. In Burgerdam hadden we een huis dat ze nieuwbouw noemden, met kozijnen zonder gaten en ramen met dubbel glas en een bel die het deed. Daar was niks mis mee.

Toen we naar IJsselbroek verhuisden, kreeg ik een kamer waar eerst nog de wind door allerlei kieren waaide. En met een raam waar regen langs naar binnen drupte. Midden in mijn kamer stond een balk met houtworm.

**> ! ! ! ? ! ! >

Dat alles is er nog steeds.

Ik heb een vader die altijd in een flat in Burgerdam heeft gewoond. Hij is heel goed in dingen op de computer doen.

Hij kan ook heel goed plannen maken en vertellen hoe mooi iets gaat worden als hij zijn plannen heeft uitgevoerd.

Dat is fijn.

MAAR. Hij is echt totaal niet handig!

Dat wisten we nog niet toen hij in dit huis ging klussen. Zelfs mijn moeder had niet echt een idee hoe slecht mijn vader kon timmeren. Of zagen.

Na een week was dat helemaal duidelijk.

gestoten bij
het repa-
reren van
de afvoer

uitgeschoten
met een
steenbeitel

de schuur-
machine
vatte vlam

klein
sneetje
van de
zaag-
machine

geschaafd
toen de
1e versie
van het
varkenshok
instortte

roze
verf

spijker gat in
zijn duim

op een →
plank met
spijker
geknield

iets met de
boor-
machine

gat van
schroef-
boor

van een
wiebelig trapje
gevallen tijdens
het snoeien
(en het snoer
doormidden
gezaagd)

Dus ik heb nog steeds een kamer waarin ik met twee truien over elkaar zit. En er staat een emmer aan beide kanten van mijn raam. Voor de regen.

Gelukkig heeft een bedrijf onze keuken en woonkamer opgeknapt. Dus daar kunnen we altijd zitten als het erg woest weer is. Isa heeft net zo'n soort kamer als ik.

Maar dan zonder regen.

Zij heeft dan weer behang dat steeds verder afbladdert.

Het hout in haar kamer is wel knalroze geschilderd, maar dat behang op de muur moest nog even wachten.

Er is zo'n televisieprogramma waar je je man of vader kunt opgeven omdat ze aan het klussen zijn en het huis langzaam in een puin hoop verandert. Ik denk erover om ze te mailen.

Maar misschien is dat ook wel weer zielig voor mijn vader. Want hij denkt namelijk dat hij heel handig is.

Ik zit op mijn bed met mijn gitaar. Het is zaterdagmorgen en mijn moeder heeft stress. Zoveel stress, dat ze een lijstje heeft gemaakt van wat er allemaal moet gebeuren vandaag.

Zolang ik op mijn kamer blijf, heb ik nog geen last van dat lijstje, maar als ik me zo meteen in de keuken laat zien, moet ik aan de slag.

Dus ik wacht nog even.